

Nuorttanaste

Kristalaš mano bladde.

»Gæča mon boadam farga.«

Leket maidai digis garvvasak.«

No. 12.

December manost 1900. || 2^{be}, jakkodak.

Juovllaillo.

Gæča mon muittalam digjidi stuora illo, mi galgga dappatuvvat buok albmugi; dastgo digjidi læ odne bæste riegadam.

Luk. 2, 10, 11.

Dat læ oaivve-sistdoallo dam vuostas juovllasarnest, mi dollujuvvui ædnam alde. — Stuora illo — bæste læ riegadam.

Damrajest go dat vuostas juovllasardne dollujuvvui engelest, læk ollo juovllasarnek sardneduvvumi ædnam alde, ja alelassi læ dat sämima nubbastuvvamætto ja agalaš suora avnas læmaš: Bæste læ rie g a d a m.

Mutto go dast čuožžo stuora illo, de læ dat arvvalus, atte mi galggap illodet. Ibmela arvvalus dast nuftgo buok oera baiken læ, atte dat nuft galgga læt, go son cækka. Mist læ dalle nabbo vuoggadvuotta illodet, ja mi vel æmbo læ, dat læ min gædnegasvuotta illodet, damditi go migjidi bæste læ riegadam; ja dat vuoggadvuotta ja gædnegasvuotta alma i berreši lossaden migjidi garttat.

Bæste læ riegadam. Dat sadne muitala migjidi, atte Ibmel læ duodalaš ja oskaldas, atte son i datto ovtagen suddolaža jabmema. Loppadusak, oaffarak ja ouddagovak boares litto aiggest læk bæstamek Jesus Kristus siste devddjuuvvum. Maidnujuvvum lœge don, mu Ibmelam, du stuora rakisvuodad ja oskaldesvuodad ditti. Æi du loppadusak leök duššas, dam oainam

mon dal. Ibmel loppedi dam suddoi jorralam maielbmai lonistægje, ja son læ famolaš su loppadusas doallat. — Ibmel i datto ovtagen suddolaža jabmema, dam læ son čajetam dam hæryvamus ja stuoremus dago bokte, mi čajetuvvut matta. Ja jos don jærak, man bokte son dam læ čajetam, de vasteda dudnji okta engel almet: »Bæste læ riegadam.

Bæste, — dat okta sadne cækka migjidi æmbo Ibmel birra go buok æra sikke Almet ja ædnam alde. Jos mi sit-tap ovta riftes čaba gova Ibmelestamek, de galggap mi gæčadet su dam sanest — bæste. Damditi ale suppe aldad erit dam vuostas juovllabæive engel sarne bæste riegadaeme birra; dastgo jos don dam eritsuppek, de don sémmost suppek maidai Ihmela riftes gova. Mutto jos don ævtodatoläžat eritsuppek Ibmela rivtes gova, de sämminast suppek erit dam, mi du silloí audogasvuoda bukta. Ja jos dust audogasvuotta i læk mi lœ dust dalle? Buok juovlla-addalda-gak — vaiko dak lifče gollest ja buok maysolæmus gedžin — oei matte dakkat olbmu audogassan. Mutto Ibmel dam mat-ta dakkat, ja son dakka dam daggo bokte, atte son olbmu ouddi bigja su ječas rakis-vuoda gova, ja manlagan dat govva læ muittala migjidi dat sadne: »Bæste læ riegadam.

Juo, bæste læ riegadam, mutto gi læ dat bæste? »Herra Kristus Daved gavpu-gest.« cækka engel. »Nisson siebman«, cækka Ibmel. »Ibmel bardue ja olbmu

bardne,« cækka Jesus jeſ. »Ibmel bagjelbuok maidnujuvvum agalažat,« cækka Paulus. »Dat Ibmel labbes, gutte guodda maielme suddo,« cækka Johannes. j. n. v. Dat gačaldak læ nabbo dalle dievvaset vasteuvvum.

Ja jos mi modin sanin galggap dam gačaldaga vastedet, de cækkep mi: Son læ duotta Ibmel ja duotta olmuš. — Mutto vuoi, maggar čiegosvuotta dadde dat læ min jierbmai! Man stuores læ almage datl Ibmel ječas rakis bardne šaddai olmušen ja bæsten daid suddoi jorralam, dubmejuvvum ja lappum olbmu manaidi, son šaddai oažžen sin oažest ja dakten sin davtin. »Go son læi Ibmel habinasaš,« cækka apostal, »i adnam dam salašen læt Ibmel lakasaš, mutto vuoledi jeſječas, go son valdi balyvalægje hame bagjelasast, šaddai olbmuš lakasažžan. « Ja muttom æra Hærra apostalin cækka: »Ja sadne šaddai oažžen ja asai min gaskast, ja mi oinimek su hærväsvuoda, nuftgo Ače ainoriegadam barne hærväsvuoda dievva armost ja duottavuoðast.« Dak sanek læk čielggasak juokkehažži, gutte daid sitta ibmerdet ja jeſječas sâne oapatusa vuollai addet. Ibmeja ainoriegadam bardne læ du ja mu bæste suddost, jabmemest, Bærgalgast, Helvetest ja buok likkotessvuodast; mutto min hærra læ mai-dai Marja bardne. Damlakkai oapata Ibmel sadne.

Dak vuostas juovlla-sardnedægje celki: »Digjidi læ bæste riegadam.« Dat i arvveduvvu nuft, atte dat bestujubme boði dušše baimanidi Betleheima luokain, vaiko si gal legje dak, gæidi algost dat buorre saka dieðetuvvui, dat bestujubme, maid Je-sus læ buktam maielmai, gulla migjidi buo kaidi, Ibmel lekus gitto dam oudast.

Damdit sattep mi vastedet juokkehažži, gutte mist järra: Maid lepet di ožžom Ibmelest? Mi læp sust ožžom bæste. Äp mi læt oastam su, äpge ansašam su äpge vel rokkadallam Ibmel su saddit migjidi bæsten. Dam i læk oktage olmus

dakkam; i vel Adam ja Eväge dam dak-kam. Äva soai rokkadallam dam bæive, go soai jorralæiga suddoi, Ibmel a saddet sudnoldi bæste; mutto almage loppedi Ibmel ovtagé rokkustaga ja alma mange ansašœ-metaga saddet maielmai bæste. — Dastgo dat ašše læi juo ouddal Adam ja Eva jorralusa Ibmel agalaš bestujume-raðest mæreduvvum. Ibmelest læ juo dat arvvalus lämaš agalašvuoda rajest, damditi celkujuvvu: »Nuft rakesti Ibmel maielme, atte son addi su barnes dam ainoriegadam, a-mas oktage, gutte su ala osko, lapput, mut-to vai agalaš cellem son oažžo.« Joh. 3, 16.

Vuoi, don vaivan olmuš, don hæjos muoldda, don čiegnalet jorralam fuonis dingga, don, don, nuft vaivan ja nuft gæl-botæbme go don læk, don læk du sivdne-dægjestak ja Ibmelestak ožžom bæste, gut-te du diti læ ferttiin mannat jabmen bak-čas čada ja goalmad bæive bajasčuožželam jabmi lutte. Sudnji læ dat ammat ja fab-mo addjuvvum, atte dudnji suddoi anda-gassi addet ja du doalvvot bestujuvvum Ibmel lusa Albmai. Don suola, don guðad bakkom vuostai suddodægje, don bætte ja voerredakke, don lappum bardne ja nieidda, **dudnji**, **dudnji**, **dudnji** læ bæste riegadam. Vulggup mi guimalagaid Betlehei-mi. Mutto galggapgo mi mannat muttom garddeni? Äp fal. Äp mi dobbe gav-na Jesus-mana. Mutto mannop mi heppoš-stalja sisa; dobbe gavnap mi su vællamen i čabba hervvijuvvum ja čipatuvvum veg-go siste, nutto ſibiti borraunlittest.

Don lappum bardne ja nieidda! Gæ-ča dam littai, dastgo dast vællada son, gut-te dudnji læ saddijuvvum bæsten. Du ja mu diti læ son dasa boattam. Darbašeine go moai su. Jos moai ječame dovdde sud-dolažžan, de moai darbašeine su, son jeſ muittala, atte son læ boattam occat ja bæstet sin, guðek lappum læk. Jesus læ dat stuoremus juovlla-addaldak, migjidi addjuvvum aldest Ibmelest, dam bagjelčala læ:

Addujuvvum rakisvuodast. Joh. 3, 16. Ællem jabmemest, Rom. 6, 23. Oaidno čalbmetemidi, friavuotta fangaidi ja lona-stus čadnujuvvumidi. Luk. 4, 18. Best-jubme daidi, guðek lappum læk. Math. 18, 11. Anddagassi addujubme hæjoidi. Ap. dag. 13, 38. Laibe daidi, guðek nelgguk. Joh. 6, 35. Čacce daidi, guðek goikek. Joh. 7, 37. Čuovggas sigjidi, guðek sævd-njadasast čokkajik. Es. 9, 2. Joh. 1, 9. Vilggis biktasid, vuottopalmaid ja almalaš audogasvuoda bakkenidi, sogaidi, albmugi-di ja nuokčamgielaidi. Alm. 7, 9. 10, 14, 15.

Dat ja ollo æmbo čuožžo čallujuv-vum dam juovlla-addaldaga birra, maid Ib-mel suddoi jorralam maielmai læ addam; mutto dak mangga alla, stuora ja audoga-slaš dingak, mai birra Ibmel læ čaletam, ja mai diti su namma lekus maidnujuvvum ja rameduvvum sikke aigest ja agalašvuodast — dak buok šietta dam sadnai, bæste Dat sadne læ gal oadne ja farga celku-juvvum; mutto almage dat šiettada buok, maid jorralam Adam manna darbaša ai-gest ja agalašvuodast.

Mi oaidnep juovlla-evangeliumest, atte Ibmel i dattom moraštattet min vaimoid, mutto illodattet. »Gæča mon muittalam digjidi stuora ilo,« celki engel. Mi læp juo dagjam, atte dat læ min sikke vuoggad-vuotta ja gædnegasvuotta illodet; mutto vuoi, manlakkai læ dat daina iloin ædnam alde? Manlakkai adna olbmu manna dava-lažat dam divras vuoggadvuoda ja gædne-gasvuoda. Go mi dam ala gæčadet, de šadda dalle nuft, atte mist sanek vaillot dam birra sardnot. 19 jakkečuode læk dal damrajest gollam, go engel Betleheima luokain divti rafhe-basuna jorralam maiel-mai čuogjat. »Stuora ilo,« nuft celki en-gel; »dastgo digjidi lœ bæste riegadam.« »Dat illo galgga buok albmugi dappatu-vvat.«

Maielmest gavdnu gal ollo illo erinoa-mašet juovllai aige, muttomak illodek dan-

sa-salain, muttomak fast dai borgistœgje ponca glasi birra, ærak fast koartaspelim bevdi birra illodek daige divras juovllabeivid. Mutto læigo dat daggar illo, maid engel gulati? I eisege. Dat illo, men birra engel sarnoi, læ bestujume illo, ja dat i gavdnu dansa-salast ige cera havskudallam-baikin.

Lokke, mon jæräm dust: Mi læ du juovlla-illo? Lægo dat Jesus, vai lægo dat maielbme?

Muttom juovlla-muittalus.

Engelas gielast jorggaluvvum.

Juokke juovlla-aigge muittota mudnji nuft liggeset muttom dappatusa, mi dapauvvai mu baikest 8 jage dast ouddal, ja dam mon aigom dal muittalet digjidi.

Mi laimek aitto gærggam olgus-juok-kemest juovlla-iðđedest juovlla-addaldagaid, go mi gulaimek høtte-čuorvvasa nubbe sto-bost. Okta min grannain bodi sisä ja cel-ki, atte su ačče læi jabman. Go væhaš aig-læi mannam, de mon legjim sin dalost. Muttom boares oskolaš mærra-kaptæn vællai sængast, su muođok legje jorggaluv-vum glase vuostai, ja son orroi, dego lifči son varddadæme muttom aibašatte haman vuostai. Su muođoi alde læi dego alme čuovggas. Ašše læi dat, son lœi abe baroid ja doajatagaid maŋabællases guođđam ja dam agalaš hamani ollam.. Nubbe stobost legje juovlla-addaldagak ja vurdde, atte muttom daid galggai olgusjuokket. Manga jage dast ouddal læi son goase šaddam cuovkas bojastuvvut muttom Atlantar-abe dampast, dušše ibmas bokte šaddai son gagjuvvut. Dalle nubbastuvai su ællem. Son ocái Ibmelest rafhe ja oažoi arbmo, ja buoreb granna go kaptein Pendleton læi i matta gavdruk dambælde Alme.

Davja lavi son muina sarnonet Ibme-la buorrevuoda ja væke birra hæđe bod-dost, erinoamašet muittam mon ovta da-

patusa, man birra son muittali. Muttomin bodi son Liverpoollast ja galgai New Yorka havni. Go son havna njalbmai bodi, oazžoi son fakkistaga dam jurddag atte favlai jorggalet. Skipa-olbmak dieđostge bigje dam vuostai; mutto son almage bijai skipa mannat favlai fast, baladi son gal ješge, atte sust daida jierbme feilet; mutto i dat væketam favllai ferttimannat, vaiko nuft lakka haman son lœi ja lifci mattam ouddal sævdnada ankurušsat haman siste. Appai borjastegje si, ja kapten Pendleton celki styrmanai: »Klokka 10 galgak don ravkkat mu dæka ala.« Kl. 12 ikko boktujuvvui kapteina. »Mi læ dat? Alma mon goččujim ječam boktet kl. 10 ja dal læ kl. 12.« Styrman vastedi: »Mon legjim boktemen kapteina kl. 10, ja kaptein likai bajas ja finai dæka alde goččomen mu stivrit dam sæmma kursa vela 2 dimo ja de galggim mon boktet su.« »Lægo dat vejolas,« celki kaptein. »Mon im matte dam muittet.«

De manai son dæka ala, ja čađa daid sukkis balvaid suppi manno su suodnjari-muttoni skipa vrakå ala, man ale legje 100 olbmu haega-hæđest **Son gajoi sin buokaid.** Jos son lifci boattam arab daihe maneb dam baikkai, de i lifci oktage šaddam gagjujuvvut. Go dak hæđalažak legje boattam skippi, algge si smiettat, maid si galgge addet kapteini su rakkisuuođa bargo ovlast, ja dam borramuša oudast, maid son addi sigjidi. »Rakis ustebidam,« celki kapteima. »Mon im eisege siđa mayso. Valddet must dam, maid di darbašeket. Mon dovdam, atte Ibmel læ mudnji čajetam stuora gudne, daggo bokte, atte son divti mu gagjot din, imge mon siđa dam balka oudast dakkat.«

O vare dam boares mær-olbma Ibmel maidai lifci mu ja din Ibmel. Vare mist ællema stuormas abe alde alelassi lifci okta gutte mist fuola adna nuft rakisläžat go dat boares čacce-olmai fuola ani daina hættaiduvvam olbmuin skipa vraka alde.

Mist læ gal — Ibmel gitto — okta, jos mi ællem abe alde fuolat sust; su namma læ Jesus. Vare mi maidai maŋpašassi borjastföimek dam agalaš sabatvuoinadusa hanani. Ja dadde buorreb jos dat šattači dapanuvvat juovlla-iđid, ouddal go juovlla-addaldagak olgs-juogaduvvujek, nuftgo kaptein Pendletoni dapanuvvai. Dastgo mi læ stuoreb juovlla-addađak go Alme hervasvuotta.

Dr. Talmage.

Betleheibmi.

»Vulggup mi nabbo Betleheibmi ja geččop dam, mi læ šaddam, maid Hærra læ migjidi dieđetam.« Luk. 2, 15.

Betleheibmi mu vaibmom! Boađel jos don dattok čuovvulep mi baimanid. engel læ goččom sin mannat Betleheibmi.

Si bottek devdujuvvunm ibmašest, dastgo si imašlaš dingaid legje oaidnam ja gullam, ja si vurdde oaidnet ja gullat ain cembo. Čuovvulekop mi sin, vai mi ovlast singuim occap ja gavdnep. Vare mistge lifci dat sæmma darbašvuota go sist scemtuua aibašabme ja oktagærddanvuotta, sæmma manna-luonddo, de mi duššas æp šadda occat. Baimanid juovlla-buristsivnadus ja juovlla-illo gagga maidai šaddat min.

Krubba baldast stalja siste čuožža-step mi. Fuobma dall! Šierris čuovgga baitta dam sevdnjis lanjast. Dam čuovga bokte oaidnep mi stalja nubbastuvvamen dam buok čabbasæmus baikken ædnam alde. Mi oaidnet dast baikke, gost dat, mi læ ænemusad amas ja gukkemusad erit, oktilakkana rakisuuođast.

1. Albme ja œnam doallaba soavatummasisid krubba bagjel. Jurdaš, dat bagjelmäralažat riggis, dievas Albme ja dat alas, vaivas ja væketes œnam. Albme, mi suddo-jorralusa rajest Paradisast, læi sævdnjad ja dieva murkust, ja mi suiti

duſſe moare altagasaid ja bajan-čærgasid dam vaivan ædnami, ja dat æna læ dal buristsivneduvvum alme buoremus burist-sivnadusain. Dal orro Alme migjidi cæk-kemen: Mon aigom læt dudnji buorre ja armogas; buok mu buristsivnadusaidam golggatam mon du ala; mu uvsaidam aigom mon dudnji ravastet, mon aigom sad-dit auddogasuottam meci, vuolast ganjal vagedi, belost-bæle loavkoidi, ja gærde — sagga »jottelet« — aigom mon garvotet du haervvasvuoda biktasid sisa.«

Avoin gæčada dal æna Alme vuostai. Dat læ dat vuostas ovtastattujubme, mi ollašuvvu krubba bagjel, damditi go dat ucce manaš læ Ibmela ainoriegadam bardne.

2. Krubba bagjel oaidnep mi ovta vel imašlažab ovtastatem, namalassi dam agalaš Ibmela a č ē n, ovtastattujuvvum nieidda Marjain, gutte ædnen šaddai; dastgo okta barnaš læ riegadam, gæn nieidda Marja goččoda su ječas barnen, ja Ibmel maid lika stuora vuoiggadvuodain goččoda su bardnenes. Ibmel ja Marja guktot ovta oasalaža dam davveri mi krubba sisto læi. Dat bardne, gæn ačča agalasyuoðast sakka natti su luondostes læ maidai Marja bard-ne. Su oažest ja varast læ son riegadam, ja Jesus goččo lika stuora duottavuoðain Marja ædnen go Ibmela aččen. Dat ašse læ gal imašlaš, mutto almage duotta.

3. Mutto dat ænemusad buristsivneduvvum ovtastattem gavdnu ječas dam ceskariegadam mana lutte; dastgo mi oaid-nep Ibmela ja dam olmušlaš luondo ovta-stattujuvvumen Jesus Kristus personvast. Buok ovtemus læp mi damditi ilolažak ja devddujuvvum avoin. Go mi sierra-vald-dep Bærgalagaid, de i gavdnum, nuft gukkas go Ibmela gonnagascepter olla, oktage sivdnadns, mi dam mnndui faste læ šad-dam go olmuš. Adam-manak buokak leg-je šaddam bagjelduolbmek ja gaidde nuft gukkast erit sin alggo-dilest, atte Ibmel gadai, atte son læi olbmu sivdnedam. Mutto Kristus riegadæme bokte bajeduv-

vuimek mi allaget bajas, bajabællai buok sivdnadusaid sikke Almest ja ædnam alde

A- K.

Oka juovlla-addaldak.

Muttom riggis olmai, gutte rakisti Je-susa, goččoi ovta su vaivaš grannaines boat-tet ja vuostaivalddet sust ovta juovlla-ad-daldaga. Dat vaivaš olmai stuora iloin dam bovddejume vuostaivaldi.

Go olmai bodi addaldaga viežžat læi dat riggis olmai ouddau-bigjam golbma čin-ga, namalassi: Golle-ura, golle-suormas ja okta stuora čabbađ malijuvvum govva Je-sus manast krubba siste.

Dat vaivaš olmai oažžoi dal valljit dam golbma dingast ovta aldsesis juovlla-addaldakkan. Ucce aigaš čuožžoi son jas-ka ja jurdasi, ja de celki son: »Suormas ja uhra læba gal gollest, mutto mon burist mattam birget dam guokta dingataga, mut-to dat gova mu bæstam vaivaš riegadæmest illodatta mu vaimo ja muittota mudnji dam vuostas juovlaija dapatusa, Son šaddai min dit i vaivašen, — vai mi riggjsen šad-dašeimek.

Dat riggis olmai celki, go son geiggi dam vaivaš olbmai gova: »Dađemielde go don vallijek Kristusgova ja daggo bokte buvtak mu jurdaset ja oskot, atte don ra-kistik Jesusa ja oskok su ala, de addam mon dudnji maidai dam suorbmasa, mi galgga dudnji muittotet dam golle, man birra Almostusa girje 3ad kp. sardno.

Dat vaivaš olmai loaittadi čibides ala, giti Ibmela ja manai ilolaš vaimoin sidi.

Maid valljep aldsesæmek juovlla-ad-daldakkan Jesusa vai maielme?

Ustebidam! Vallijekop Jesusa, va mi oažžop ilolaš juovlaid.

Čali muttom boares oapatægje T. Nilsen.

Juovlla-lavla.

Nuotta: Gi duſſe dikta Hærra rađđit.
 Betleheimast krubba baldast
 mon rafhe, jeđđetus gavdnam.
 Dobb' gaeppana mu suddo noadđe,
 go ēibbid vuolas sojatam.
 Buok vaivek eritvasek must
 dam njalga Jesus nama bokt.

2.

Alme engel njalmest ēuogja:
 »Odne læ bæste riegadam!«
 O illo-sadne, man læk stuorest!
 Æp ballat darbaš jabmemest.
 Dal læ mist doaivvo ællemi
 min bæste Jesus Kristus bokt.

3.

O siello lavlo: »Gudne lekus«
 dal dudnji Ibmel Alme sist.
 O lavlo engeljoavko særvest
 Jesusmannai ramadus.
 Ibmel burist dokkid min.
 Mi rafhest læp ja bestujum.

4.

O vieljačam, don Jesus lađis,
 gutt' Alme hærvasuod' guđik.
 Min gillamen don suddost oinek,
 Sattanest, oažest, maielmest.
 Don njuoranek ja bottek deik
 min diti gillat jabmema.

5.

Du særvegode iloin gačča
 du lusa, gutte brubast læk,
 du lusa, gutte moije-njalmi
 min buokaid valdak vuostai.
 Si illo vaimoin lavllejik:
 »Dal gudne lekus Krištusi.

6.

O Jesus divte liega armod
 min luondo sielo liegadet.
 Mi čoaskas læp ja vaivan hæjok.
 O boade vaimoi sisä don.
 O Jesus boade guossenam,
 de illo juovlaid muosatam.

7.

De buristsivdned juovllabasid

migjidi, særvegoddasak!
 Min ællem dift læt gudnen dudnji,
 gutt' morrašlækkai loaittastik.
 Min vaimoi namad ēale don,
 vai ællem jabmen sist oažžop.

8.

Mi gærde Alme truono oudast
 du birra galgap čoagganet.
 Du maidnop dobbe engel jienain,
 Buok Adam manak ædnamest.
 O Jesus dift min ēuožžot dobb'
 ja avoin lavllot ramadus.

Moadde sane Nuorttanaste lokkedi olgusaddest.

Maidai boatte jage, jos Ibmel ællem
 adda, aigom mon dam blađe olgusaddit.
 Dal læk guokta jage damrajest, go mon
 alggim daina barggat, ja nuftgo ænas oas-
 se blađe lokken dittet, læm mon ješ ēalle
 prentijægje ja olgussaddijægje. Dat barg-
 go gaibeda ollo mu uccan aigest; dastgo
 jos vel blađđe stuores i lækge, ige davja
 olgusboade, de dast almage lœ ollo barggo
 dam garvvesen juokke manost oažžot. Mon
 darbašam vakko juokke nummara gærga-
 det, ja dalle ferttim vel viššalet barggat.

Mu jurda læ, go mon „Nuorttanaste“
 alggim olgusaddit, atte mon soames sabme-
 lažži Finmarko vuodnačiegain ja duoddar-
 čoroi gaskast mattašim avken ja buristsivd-
 nadussam šaddat.

Sami čærdda (naššon) læ okta ucca
 našonaš — daida lot buok ucceamus maiel-
 me našonain, ja si aei matte suittet nuft ollo
 čuvgitusa gaskaomid go dat stuora naššo-
 nak suittek, ja alma gaskaomitaga i fidne-
 juvvu dietto ja čuvgitus.

Ja ain dalge læ must dat sæmma jur-
 da, ja damditi gæčalam ain olgusaddit bla-
 đe. Mon læm maidai jurdašam, atte jos mon
 buore væke ožušim ja doallet lassanifči, de
 algašim bleđe olgusaddit guovte gærde ma-
 nost, juokke guovte vakko gæčest.

Mon ləm gulaskuddam, go mon ləm ləmaš jottemen, oažžot ovta æska-komfirmerijuvvum same gande, gutte mattaši oappat prentet, mutto im lək vel ožžom ovtag.

Nuorttanaste doallek dam jage loapast lək 350. Dast i lək ollo, go mi jurdašep, atte min ædnamest lək 18,000 sabmelažak, ja atte Suomabæle smaekge sagga gæppaset mattek min ædnam bladid oažžot, jos si dam dattok. Jos juokke ləgad sabmelaš min ædnamest doalaši Nuorttanaste, de dalle garttašegje 1,800 doallek. Mu jakko ləe, atte Nuorttanaste dollid lokko lassana duhat ragjai. Mutto jos doallek galggek lassanek de berre juokke sabmelaš, gutte blađe dovdda vuost ješ dam doallat ja dasto æraidi dam birra sardnot.

Muttomak lək dam guokta jage ləmaš višsalak blađe viddidet ja mon gittam sin dam oudat. Muttomak fasten lək blađe vuostai barggam daina dat i lək ləmaš sin miela melde, dai særvest matašim mon naimatet daggerid, guđek berrišegje lət gittevažak juokke čujutæme oudast buorrai, vako gost de boadaši.

Mon gittam maidai daid sabmelažaid, guđek duolle dalle lək bittas čalestam blađai, ja mon ælam dam doaivost, atte si ain muittost adnek Nuorttanaste, ja atte soames ærage sin ouddamærka čuovvo.

Maidai boatte jage šadda blađe sistdoallo nuftgo ouddal, dušše daina erotusain, atte »væhaš mastge« lassana Maŋemussi savam mon buok Nuorttanaste lokkedi:

Illolaš juovlaid Hærra siste.

Dak sisasaddijuvvum bittak bottek
januar nummarest. Sämma nummarest alga maidai »samimiššonhistorja.

Breibve Nuorttanastai.

Daggobokte aigom mon ravvit voħaš min sabmelažaid min ucca bladaš, Nuorttanaste, čađa min gielamek ja naššonamek bajasdoalatusa harrai.

Vissaset juo buok sabmelažak dittek, (?) atte guokta samegiel blađe, »Nuorttanaste« ja »Sami usteb« olgusboatteba sabmelažaidi bajasčuvgitussan. Mon ləm ləmaš dam doaivost, atte Nuorttanastes ucceμu-sast lək okta duhat doallek; mutto dal mon ləm hallam blađe olgusaddin dam birra ja son muittali mudnji, atte Nuorttanaste saddijuvvu 350 sabmelažaidi, ja daina dušše lək arvo miele 100, guđek lək maksam dam jakkudaga oudast.

Mon ləm barggam Nuorttanaste olgusviddidet — ja dam berre juokke sabmelaš; mutto dat barggo ləe uecan šaddoid šaddadam. Nuftgo dal oidnujuvvu, ožžuk 250 samelažak Nuorttanaste frigja. Igo dat lək hæppadlaš ja boastot, go mi samek galggap lət nuft avvirmaettomak min ječamek giela bajasdoallat. Dušše ovta kruvna maksu Nuorttanaste jakkudagast ja mon doaivom, atte juokke sabmelaš, gutte lokkad matta suitta ovta kruvna dasa diktet mannat.

De di buorek sabmelažak, guđek epet lək damragjai maksam Nuorttanaste oudast, de doaimateket dal makset dam jage oudast, vai oažžobetet dam girje, maid olgusadde, aiggo skenkkit buokaidi, guđek maksam lək blađe dam jage 1900 oudast.

Dam girje sistdoallo vissa šadda buorre Ucean gittosa oažžo Nuorttanaste olgusadde mist sabmelažain su bargos oudast, vako son anggeret bargga.

Doaivvodedinam atte mu rava ləe avken, hæittan mon dam have, savadedin min blađe lokkedi ilolaš juovlaid.

Lavvonjargast 18ad oktobarest. 1900,

Henrik A. Henriksen.

Tanen.

Dat loppiduvvum skænkka-girje boat-ta dallanaga, go dat garvvana.

Dat lə dat maŋemus nummar sigji-di, guđek aï lək maksam dam jakkua-

Aedne rokkus.

Muittalus.

Bagjel 30 jage dast-ouddal vazze 8 studenta muttom  aba sodnab iv, idid sisagului Potomak-jokkagadde, lakka Washington. Si galgge mannat muttom vuovddai, gost si aiggo basseb ive loaktet koarttaspelemin. Juokkeha as sist l ei vinebottal lommast. Si legje buokak rokkadalle edni barnek. Go si vazzededincek dam m erreduvvum baikkai legje l oikastallamen, algge biellok dam ucca gavpuk girkost  uogjat bovddim diti olbmuid Ibmelbalvvalussi. Girko  uo  oi mila-njelljadas arvo dast erit. Dat girko-bielloi  uogjam gullui daid nuorra olbmai beljidi nuft  uogjelet, dego girko lif i  uo  omen nubbeb eld joga.

Fakkistaga  uo  asti okta daina nuorra olbmain, g en namma l ei Georg, ja celki dasa, gutte su lagamusad l ei, atte son sat i sate vnlgget gukkelidi, mutto aiggo m ecat gavppugi ja girkoi mannat. Su guoibme  uorvoi dallanaga daidi, gu ek v eha s ouddab eldde legje:

»Barnek, barnek, bottet deike! Georg l e alggam religiona ala jurda et. Mi fertip v eketet su. Mi bigjat su dam  acce-laddoi.« Si birastatte dal su ja celkke sudnji, atte jos son galgga v elttat dam  oaska lavkost, de l e buoremus, atte son  uovo sin mielde. Sivost, mutto duo ala at vastedi Georg:

»Mon die dam sagga burist, atte dist i l ek fabmo mu suppet  accai ja doallat mu dobbe, dassa i go mon du  sam; mutto jos di haledepet, de di dam oa  obetet dakkat, im mon gal aigo vuostehago dakkat, du  si dam din vuost gultalet, maid mon dal aigom digjidi muittalet, ja dasto, go mon l em g erggam oa  obetet di muina dakkat nuftgo di haledepet.

Di diettebetet buokak, atte mon l em 40 mila erit sidastam; mutte di epet die e, atte mu  edne l e sagga buocas ja a-lelassi fertte s engast orrot. Mon im mui-

te, atte l em su oaidnam goassege s engast erit. Mon l em su nuoramus manna. Mu a est i l em varre makset mu skuvlla-mannam oudast, mutto min oapat egje, gutte l ei mu a est hui buorre usteb, valdi mu alma m avtoga skuvllai. A  e si ai, atte mon galggim vuolggot; mutto  edne i aiggom suovvat. Mu vuolggem erit sidast goasse doalvvo dam v eha s h ega, mi  ednest vela l ei, nuft lossaden valdi son dam. Almage celki son ma  n assi: »Don oa  ok vuolggot.«

Mon alggim dallanaga rakkaret, ja dam b eive, go mon galggim vuolggot, mon legjim aito frokost-h evdest  uo  ilam, de ravkai  edne mu lusast ja jo ai, juogo mon l em g erggos vuolggot, mon muittalegjim, atte buok l ei garves ja atte du  sato legjim vela vuorddemen. Su haledusa mielde sogjalattim mon  ibidam su s enga balddi ja son bijai su gied ades mu oave ala ja rokkadalai su nuoramus manas oudast Manga ija dam aige rajest l em mon niegadam dam birra. Dat l e mu ilo  mus muitto obba mu  ellemaigest. Mon jakam, atte mon gitta jabmen ragjai mui-tam juokke sane dam rokkadusast. Ma  n il celki son mudnji: »Mu rakis barna  am, don ik die e, ikge matte ibmerdet  edne  ieq  l  emus bak  asa, go son ma  emus ha-ve  errana su nuoramus manastes. Go don dal guo  ak sida, de l e dal ma  emus hav-ve dampb  le havde, go don oaina du  ednak, gutte l e rakistam du ambo go okta-ge  era  ednam alde. Don  addak dal jav-kat 2 jage, ja dat l e v egjem  ttom, atte mon nuft gukka  elam.

Lasse boatte nummarest.

„Nuorttanaste“ matta dinggu-juvvit juokke poastarappe bokte ja mak-sa ovta krovna jakkodagast.

Bladde olgusboatta ovta g  erde juok-ke manost.

»Nuorttanaste prentej  e ja olgusoaimat  ej je l e G. F. Lund Sigerfjord, Vesteralen.